आसन *u.* **आसन** *n.* das Sitzen, Sichsetzen; die Art zu sitzen, der Sitz.

आसनस्थ sitzend.

आसन्न (*s.* **सद्**) nahe; *n.* Nähe. **°काल** *m.* eben vergangene Zeit (*g.*). **°वर्तिन्** nahe, in der Nähe befindlich.

आसयां (*Instr. adv.*) coram.

1. **आसव** *m.* destilliertes Getränk, Rum.

2. **आसव** *m.* Belebung, Anregung.

आसादन *n.* das Niedersetzen, Erreichen, Habhaftwerden.

आसार *m.* Platzregen, Guss.

***आसिका** *f.* die Reihe zu sitzen.

आसिच् *f.* Schaale, Schüssel.

आसीन *s.* 2. **आस्**.

1. **आसुति** *f.* Gebräu.

2. **आसुति** *f.* =2. **आसव**.

आसुर, *f.* **ई** geistig, göttlich, dämonisch; ein männl. *o.* weibl. Asura.

आसेक *m.*, **आसेचन** *n.* das Begiefsen, Bewässern.

आसेद्धर् *m.* der jemand in Haft setzt.

आसेध *m.* die Gefangensetzung, Haft.

आसेवन *n.*, **आसेवा** *f.* die anhaltende Beschäftigung.

आसेविन् (—°) besuchend, bewohnend, betreibend, geniefsend.

आस्कन्द *m.* das Hinaufspringen, der Angriff.

आस्क्र *m.* zusammenhaltend, vereinigt.

आस्तर *m.*, **°ण** *n.* Streu, Lager, Decke.

आस्तीक *m. N. eines alten Weisen.*

आस्था *f.* Verlangen nach, Sorge um.

आस्थातर् *m.* Wagenkämpfer (*eig.* Daraufsteher).

आस्थान *n.* Standort, Versammlung, Audienz. **आस्थानी** *f.* Versammlungsort, Audienzsaal.

आस्पद *n.* Stelle, Aufenthalt, Ort für, Grund zu. **आस्पदी भू** zum Gegenstande des (*Gen.*) werden.

आस्फालन *n.* das Anprallen, Anschlagen.

आस्फोठ *m.*, **°न** *n.* das Schütteln, Schwenken.

आस्य *n.* Mund, Rachen, Gesicht.

आस्राव *m.* Ausfluss, Gebrechen.

आस्व *s.* 2. **आस्**.

आस्वाद *m.*, **°न** *n.* das Kosten, der Genuss (*auch übertr.*).

आस्वाद्य zu kosten, wohlschmeckend. *Abstr.* **°त्व** *n.*

आस्से *s.* 2. **आस्**.

आह *s.* **अह**.

आहति *f.* Schlag, Hieb, Stofs.

आहनन *n.* das Aufschlagen.

आहनस् schwellend, üppig, geil.

आहरण *n.* das Ergreifen, Herbeiholen, Darbringen.

आहर्तर् *m.* der Herbeiholer, Bringer, Ergreifer, Entzieher; Darbringer.

आहव *m.* Herausforderung, Kampf.

आहवन *n.* Opferspende.

आहवनीय *m.* (**अग्नि**) eins der drei Opferfeuer.

आहार, *f.* **ई** herbeiholend; *m.* das Herbeiholen, Zusichnehmen, die Nahrung, Speise; (*adj.* —° *f.* **आ**).

आहि *das Suffix* âhi *in* **दक्षिणाहि** *etc.* (*g.*).

आहित *s.* 1. **धा**.

आहिताग्नि *m.* der das heilige Feuer unterhält.

आहिर्बुध्न्य *u.* **°ध्न्य** *m. N. eines Mondhauses.*

आहुति *f.* Opferspende.

आहुती कर् als Opfer darbringen.

आहृतप्रपलायिन् *m.* sich der gerichtlichen Vorladung entziehend.

आहो *mit* **स्विद्** oder etwa.

आह्निक täglich (diurnus *u.* quotidianus).

आह्लाद *m.* Erquickung, Freude.

आह्लादकर *u.* **°कारिन्** (—°) erquickend, erfreuend.

आह्लादिन् *dass.*

आह्वय *m.* Wette; Name.

आह्वा *f.* Benennung, Name.

आह्वान *n.* das Anrufen, Herbeirufen; die gerichtliche Vorladung.

आह्वानय्, **°यति** vor Gericht laden.